

***Skismøringskokeren i
Etterstadgata
se side 10***

***Sånn var det for
40 år siden.
se side 3***

***Husk vandre-
teater 11. juni
se side 13***

Foto: Rolf Chr. Ulrichsen, Aftenposten

"Tippen" Johansen i buret på Valle Hovin 1973

**Velkommen til vårmedlemsmøte i menighetssalen, Vålerenga kirke
Tirsdag 16. april kl. 19.00 Tema: Oslodialekta side 9**

Et år med mye å glede seg til

Av Even Haugseth

Det har blitt nytt år siden forrige medlemsblad, og dette blir virkelig et år hvor mye kommer til å skje på Vålerenga. VIF har storjubileum. Selv om ikke alle er opptatt av idrett, er det denne idrettsforeningen som er en av grunnpilarene i denne bydelen. Den har vært med på å gjøre navnet kjent, og gjort at dette er stedet vi er stolte av. Så la oss glede oss over alt som skjer dette året, og dette blir spennende. Vi har brukt å gi ut medlemsblad ved påsketider, og dette året blir intet unntak på denne tradisjonen. 29. januar hadde vi årets første medlemsmøte. Denne gangen fikk vi besøk av Fred Borg, som vi kjenner fra teatergruppa som har spilt vandreteater for oss de 3 siste åra. Han fortalte fra 70-åra da han var med i vellet. De jobbet hardt for å redde Vålerengas gamle bebyggelse fra å bli revet og for å bli kvitt den enorme gjennomgangstrafikken. Fred tok salen med storm, og det ble en svært så interessant og underholdende kveld. 5. mars var det klart for årsmøte. Styret ønsker at flere kommer på årsmøtene. Hvis folk er redde for å bli valgt til styret, så kan vi trøste

med at valgkomiteen alltid spør kandidatene på forhånd. Benkeforslag på kandidater har det vært lite av hos oss. Som tidligere, gjenspeilet årsberetningen nok et aktivt år i laget. Regnskapet viste en solid økonomi. Vår nye revisor hadde imidlertid helt andre krav til regnskapet enn det vi har vært vant til, så hun kunne ikke godkjenne det. Regnskapet ble godkjent av årsmøtet, og vi fikk med oss en del råd. Under valget ble det gjenvalg for de fleste. Nytt varamedlem etter Ragnhild Strømme ble Terje Paulsen, og Randi Hoddevik ble valgt etter Anette Beichmann som revisor. I og med at budsjettet for 2013 ikke ble lagt fram, bringer vi dette side 7. Vi avholdt medlemsmøte etterpå i den hensikt å få flere med i arbeidsgruppene våre (se bakerste side). Det meldte seg noen, men vi oppfordrer flere til å være mer aktive i disse. Våren er snart her, og 16. april er det klart for medlemsmøte igjen. Denne gangen velger vi et tema som opptar mange, Oslodialekta. For å finne en passende gjest til denne kvelden, ringte vi et av medlemmene våre som er god i vålerengelsk, Lars Olle Engaas. Han anbefalte oss å ta kontakt

med Ruth Vatvedt Fjeld på Universitetet i Oslo. Hun er professor i leksikografi og målføregransking. Vi ringte henne, og hun ville gjerne komme så sant hun fikk det til. Hvis hun ikke kan, lovet hun at en av hennes kolleger kommer. Uansett blir det spennende å høre mer om dette, og det er sikkert mange i salen som lurte på om det heter kirken eller kjerka på Vålerenga. Vi ser fram til et interessant vårmøte med mange engasjerte i salen. 11. juni kommer dette halvårets storarrangement for historielaget. Det er igjen klart for vandreteater her på Vålerenga. Selvfølgelig er det VIF som er temaet i år. Trofaste Akerselva Kultur- og Teaterlag, som vi har blitt så glade i de forgående 3 åra, tar oss med tilbake i den 100-årige VIF-historien. Vi besøker steder som har betydd mye for idretten, og kjenner jeg dem rett, får vi sikkert hilse på flere av VIF-heltene. Dette må dere rett og slett ikke gå glipp av. Se invitasjon inne i bladet. Dette er det vi har på denne siden av sommerferien, og vi ser fram til å se riktig mange av dere framover.

God påske!

UNGE/VOKSNE MENN SØKES TIL GATETEATER 11.,12.,13.+ 14.JUNI

Akerselva Kultur- og Teaterlag holder på med oppsetningen av vandreteater på Vålerenga. Flere skuespillere og statister har meldt seg, men de mangler fortsatt unge og voksne menn. Kan du være med, eller vet du om noen som kan, begynner øvelsene rundt 22. mai. Kontakt med Tove Siljeholm Christiansen tlf. 930 17 727, e-post: tovesc@hotmail.com

BILLETTER TIL VIF'S JUBILEUMSTEATER PÅ OSLO NYE

Neste kamp er en musikalsk teaterforestilling hvor en får være med og feire VIF's 100 år. Hovedpersonen, hundreåringen Henry, ble født 29. juli 1913 på Vålerenga. Vi legger ut på en reise over 100 år med skråblikk både på idretten og kampen for bydelen. Neste kamp viser bohemkulturen – kjærligheten til Vålerenga – på godt og vondt, og gir rom for både nostalgi og gode historier. Billetter: Tlf. 22 34 86 80 <http://www.oslonye.no/> (se også den morsomme reklamesnutten) og <http://www.billettsservice.no/>

Sånn var det for 40 år siden

Fra A-Magasinet 1973. Tekst: Kai Hagen. Foto: Rolf Chr. Ulrichsen

I anledning Vålerengen Idrettsforenings 100-årsjubileum i 2013, synes vi dette innlegget fra A-Magasinet for 40 år siden passer bra. Her får en virkelig innsikt i VIF-historiens første 60 år, og foreningens solide forankring i bydelen Vålerenga kommer fram på en god måte. Bjørn Granlund i styret vårt kom over denne lille skatten. Sangerinnen Ellen Nikolaysen, som mange husker spesielt fra Melodi Grand Prix på 1970-tallet, hadde denne etter sin mor. Hun vokste opp i Totengata på tretti og førtitallet.

Ellen har derfor hørt historiene om Sotahjørnet og folk fra Vålerenga av onklene sine.

Nostalgikerne på Vålerenga hilser til Ellen og takker for at dette ikke ble kastet og ble vårt. Vi innhentet tillatelse til å bruke det fra Aftenposten og Rolf Chr. Ulrichsen. Stor takk også til Bjørn som følger med når det dukker opp interessante ting om Vålerenga på bruktmarked og auksjoner, og til Aftenposten som lar oss bruke stoffet. På grunn av lengden, deler vi det i to og bringer fortsettelsen i

neste medlemsblad.
God fornøyelse!

Pålitelige folk påstår at selv i Timbuktu er det noen som skriker HEIA VÅL'ENGA. Og dette heiaropet er altså fra Oschlo. Fra Etterstad og Sotahjørnet – i sin tid myntet på Murer'n og Tuben og mange andre. Journalist Kai Hagen – som i en årrekke var Morgenpostens populære "Bronx" – skriver her om Vålerengens Idrettsforening som fyller 60 år neste søndag.

Helt siden før århundreskiftet har fotballen rullet på Etterstadsletta, og småklubber ble dannet rundt omkring. Dette bildet forestiller løkkeklubben "Tordenskjold" og er sannsynligvis knipset omkring århundreskiftet. Som man ser, tenkte man ikke så mye på drakter, leggbeskyttere og den slags den gangen, derimot – sies det – ble det sørget for at en kasse øl sto til fortæring både i pausen og under kampen! Fra venstre bakerst (nr. 1 ukjent), "Petter Lettvint", Birger Larsen, Bjørn Moen, "Simon" og "Billar". Foran fra venstre Henry Moen (nr. 2 ukjent), så følger "Kiss" Bergersen (nr. 4 ukjent), og så "Steika". Helt forrest "Olamann". – Ingen av disse brave fotballsparkerne ble senere medlem av storklubben VIF, men "Tordenskjold" kan vel allikevel sies å være en forløper for den klubben som ble dannet 29. juli 1913 under navnet Vaalerengens Idrættforening.

"Tippen" lot seg ikke be to ganger da A-Magasinet ba ham gjøre et lite come back mellom stengene på Valle Hovin. Her er det en av lagets storspillere, Leif Syvertsen, som fyrer av, og siden kom de slag i slag: Even Pellerud, Terje Gulbrandsen og Yngve Andresen og lot ballene suse mot vår berømte landslagsburvokter.

HEIA Vålerenga! Har man ikke det rette smellet og schwungen på den tykke l-en, kan man ikke innlemmes i det omfangsrike kor som bruser over matchbanen når de blå-røde spillerne fra bydelen mellom Galgeberg og Bryn seiler i medvind på gressmatten. Det grei er seg for så vidt også lenge med heia Vål'enga. Og det pussige med dette tilrop er, at etterhvert som det gjorde seg mer og mer gjeldende på fotballbanene i hovedstaden fra begynnelsen av 20-årene, spredte det seg til alle verdenshjørner. Møtes nordmenn på kneiper eller gater og streder i havnebyer i fjerne steder av verden er hilsningssalutten verken heia Norge, heia Oslo eller lignende, men rett og slett et saftig og muntert smelende: "Heia Vålerenga!"

Da laget fra "Sotahjørnet" for noen år siden reiste til Liverpool for å spille europacup-kamp mot Everton, gikk det dagen etter en ligakamp i den engelske serie på en annen bane. Tilrop til de to lagene vanket det selvsagt fra de fullsatte tribuner, men rett som der var kni- tret det også opp fra det brusende

hav et kraftig – heia Vål'renga! Selv kong Olav er ved flere anledninger blitt innlemmet i "Vålereng-familien". Da han som nygift kronprins sammen med kronprinsesse Märtha foretok en reise til Amerika, ble paret flere ganger under ferden møtt av et ildnende "heia Vålerenga". Og idet skipet som kronprinsparet reiste med, la ut fra den siste havn på vestkysten for å ta fatt på reisen hjemover igjen, steg det opp fra den vinkende menneskemasse på kaien: Hils hjem te' Vålerenga!

Og da Kongen vel var hjemme og ble intervjuet om reisen i kringkastingen, glemte han ikke tildragelsen. Etter å ha fortalt reporteren om trekk fra den opplevelsrike ferden gjennom De forenede stater, kom han til slutt inn på hilsningsropet som hadde steget opp mot ham fra kaien på vestkysten... hvilket jeg herved gjør, så Kongen da han gjennom eteren overbragte hilsenen til Vålerenga. Noe senere var en dame som drev en frisersalong i Strømsveien, innkalt til et møte hvor kronprinsparet også var tilstede. Som vanlig gikk Hans Ma-

jestet rundt og underholdt seg med de tilstedeværende. Vår senere konge hilste også på fru G., og da han fikk høre at hun virket og bodde i bydelen ovenfor Galgeberg, mintes han straks episoden fra vestkysten, og konkluderte smilende med et muntert "Heia Vålerenga!"

I sommer – nærmere bestemt 29. juli – er det 60 år siden denne bys vel mest farverige klubb ble stiftet. Hva er så egentlig årsaken til at dette klubbtilrop har fenget, ikke bare på våre hjemlige fotballarenaer, men til de fjerneste avkroker av verden? Ingen kan vel med bestemthet gi noen forklaring på eller definisjon av fenomenet. Men en av klubbens store støttespillere fra 20-årene, half-kjempen "Hjallen" Hoftvedt, mener at han skjønner grunnen til at "heie Vålerenga" plutselig tente en brann da laget var i aktivitet enten på Frogner, Bislett eller Dælenenga.

- På den tiden var det liksom en skarpere kløft mellom vest og øst her i byen. Også sportsjournalistene så liksom bare vestover. Fotballklubbene på østkanten ble

Dette er laget som sannsynligvis mest av alle fremkalte det senere internasjonalt kjente hilsningsropet "Heia Vål'enga!" Bildet er tatt på Bislett høsten 1921, og karene på bildet har da for første gang spilt VIF opp i A-klassen. Bak står fra venstre Henry Strand, Ingvald (Kjingel'n) Larsen, Erling Dahl, Thormod Ingvaldsen, Otto Grønby, Hjalmar (Hjallen) Hoftvedt, Rolf Dahl, Amandus (Nusse) Arnesen og laglederen Oskar Karlsen. Foran fra venstre Erling Knudsen (Murer'n), Peary Andresen og Kåre Grydeland.

sjelden ofret en linje, enn si et referat. Inntil Vålerengens Idrettsforening, for første gang, spilte seg opp i A-klassen ved å slå Kristiania Ballklubb 3 – 1. Da var det at referenten i daværende Verdens Gang ikke kunne unngå å spandere en tittel på oss, jeg minnes at den lød omtrent slik: "Vålerengen tvang seg opp i A-klassen". Med den bragden gled vi inn i en av våre glansperioder, og fordi laget i de kommende år gikk fra seier til seier, ble østkantklubben etterhvert omgitt av en voldsom popularitet. Og det er vel ikke skryt når jeg sier at skulle det bli skikkelig farve over pokalturneringer og klingende mynt i kassa for de andre klubbene, så måtte det nye storlaget fra "Sotahjørnet" innkalles.

Når den første lærkule tok til å rulle på Vålerenga eller Etterstad kan vel heller ikke helt bestemt fastslås. Men allerede i 1898 ble den første løkkeklubb dannet, etter initiativ av den idrettsinteresserte

presten i distriktet, og den senere så kjente speidersjef, Hans Møller Gasmann. Denne klubb fikk navnet "Fotballpartiet Spark", og var en slags forløper for den senere så farverige østkantklubben. Noen år senere kom nok en ildsjel til som ståtte for Møller Gasmann, kaptein Johan Skau, som var gymnastikklærer på Vålerenga skole i Islandsgaten. Fra denne "fotballskole" har et dryss av friskuser og teknikere, som senere gjorde seg bemerket på laget til den nye komet i hovedstadens fotballhimmel, hatt sitt utspring. Og som for eksempel i Fredrikstad har også de fleste av storspillerne østfra i byen hatt sine kjæleavn. Her nevnes i fleng: "Murer'n", "Kjingel'n", "Tuben", "Kremen", "Lørja", "Hjallen", "Nusse", "Trosten", "Røden" – og fra de senere generasjoner "Toffa", "Bamse", "Bonden" og "Henger'n". Men uten å gå noens ære for nær er det kanskje ett kjæleavn fra VIF's fotballgarde som har

en litt sterkere klang enn samtlige: "Tippen"! En mer eminent burvokter har vel ikke noe klubbtag eller vårt landslag hatt gjennom tidene. Hans evner til å følge ballen og spillets gang når han var i slag – og det var "Tippen" omtrent alltid – virket mange ganger nesten uforklarlig. Selv har undertegnede mer enn en gang vært vidne til hans fantomredninger høyt oppe i vinkelelen eller av skudd fra knehøyde helt borte ved stengene, på Holmens gamle gressbane, på Frogner Stadion eller på Dælenenga. En gang da Norge stilte opp mot det danske landslag i Idrætparken i København, artet det hele seg omtrent som enveiskjøring mot det norske buret. Likevel ble det knepen norsk seier, og en av de danske referenter ga seg ende over: - Det danske hold spilte ikke mod Norge, det kæmpede mod Henry Johansen!

Resten kommer i neste medlemsblad. Følg med!

Årsmøte i Vålerenga Historielag - tirsdag 5. mars 2013 kl 1900 i menighetssalen, Vålerenga kirke

Fra styret møtte leder Even Haugseth, styremedlem Bjørn Granlund, Sekretær Håkon Engh, kasserer Gro Shakesby og vararepresentant Thordis Kjærstad. I tillegg til de trofaste "kjøkkenjentene" hadde nitten andre medlemmer funnet veien til møtet.

Styreleder Even Haugseth ønsket velkommen og foreslo seg selv som møteleder og Håkon Engh som referent. Forslagene ble god tatt uten innsigelser.

Til behandling forlås følgende saker:

Årsberetning for 2012

Regnskap for 2012

Budsjett for 2013

Kontingent for 2014

Innkomne forslag

Valg av styre: leder, nestleder, kasserer, sekretær, 1 styremedlem og 3 vararepresentanter
Valg av revisor

Alle valg gyldige for 1 år.

Årsberetningen ble lest av Anne Teppen og godkjent uten innsigelser.

Regnskapet ble først gjennomgått av Bjørn. Deretter leste revisor Anette Beichmann sin revisjonsrapport. Den inneholdt en del innsigelser og konkluderte med at hun ikke ville godkjenne regnskapet som det var. Etter noe diskusjon ble følgende forslag fremmet av Arild Svendsen på vegne av flere:

"Årsmøtet vedtar det fremlagte regnskap som Vålerenga Historielags regnskap for 2012. Årsmøtet ber Vålerenga Historielag å føre regnskapet for 2013 og fremover etter minimumskravene i bokføringsloven og forskrifter".

Forslaget ble enstemmig vedtatt.

Budsjett for 2013 ble ikke behandlet, men vil bli sendt ut via

medlemsbladet.

Kontingenten ble foreslått uendret pga lagets gode økonomi.

Innkomne forslag: Det forelå forslag fra Håkon Engh om å innføre adgang til å utnevne æresmedlemmer av historielaget, og styret hadde i den forbindelse laget forslag til statutter. Styret hadde på forhånd vedtatt at dersom forslagene ble godkjent av årsmøtet, ville Unni Granlund og Kari Johannessen, etter forslag fra Håkon, bli utnevnt som Vålerenga Historielags første og høyst fortjente æresmedlemmer. Begge ble enstemmig vedtatt, og utnevnelsene vil finne sted på neste medlemsmøte.

Valg av styre:

Styret for 2012 har vært sammensatt som følger:

Leder: Even Haugseth
Nestleder: Knut Roar Westbye
Kasserer: Gro Shakesby
Sekretær: Håkon O. H. Engh
Styremedlem: Bjørn Granlund
Varamedlem: Bjørn A. Gjerdalen
Varamedlem: Thordis Kjærstad
Varamedlem: Ragnhild Strømme

Revisor: Anette Beichmann

Valgkomité: Jarle Teigøy
Kari Johannessen
Arild Svendsen

Ragnhild Strømme hadde bedt om avløsning, og valgkomiteen la fram følgende innstilling til nytt styre:

Leder: Even Haugseth (g.v.)
Nestleder: Knut Roar Westbye (g.v.)
Kasserer: Gro Shakesby (g.v.)
Sekretær: Håkon O.H. Engh (g.v.)
Styremedl: Bjørn Granlund (g.v.)
Varamedl: Bjørn A. Gjerdalen (g.v.)
Varamedl: Thordis Kjærstad (g.v.)
Varamedl: Terje Paulsen (ny)

Revisor: Randi Hoddevik (ny)

Valgkomité:

Jarle Teigøy (g.v.)
ari Johannessen (g.v.)
Arild Svendsen (g.v.)

Alle ble valgt ved akklamasjon. Årsmøtet ble som vanlig avsluttet med gratis vafler og kaffe.

9. mars 2013

Håkon O.H. Engh
(sekretær)

Det er lov å håpe på større frammøte på neste årsmøte. Her leser Anne Teppen årsberetningen med klar røst. Foto: Arild Svendsen.

Leserbrev

Barnehjemmet i Åkebergveien 23

Åkeberg barneheim. Den staselige bygningen i Åkebergveien 23 ble overtatt av Nasjonalforeningen mot tuberkulose i 1921 til bruk som barneheim. Fotograf: Ukjent. Bildene tilhører Oslo byarkiv og ligger også på nettsida: oslobilder.no

Budsjett 2013 ble lovet medlemmene på årsmøtet. Her kommer det:

	Regnskap 2012	Budsjett 2013
Kontingent	77 130	75 000
Salgsinntekter	38 785	50 000
Andre inntekter	38 699	40 000
Sum inntekter	154 614	165 000
Innkjøp av varer for videresalg	28 908	20 000
Avskrivninger	10 000	
Leie lokaler	26 859	28 000
Møtehonorerer o.l.	6 201	6 000
Kontor/trykksaker	8 468	10 000
Styrets møteutgifter	7 765	8 000
Data/EDB kostnad	18 720	15 000
Bilder/bøker	-	3 000
Mer gammelt enn nytt	21 532	22 000
Porto	34 945	36 000
Kontingenter til andre	7 365	7 000
Gaver/premier o.l.	3 479	5 000
Sum kostnader	164 241	170 000
Annen renteinntekt	14 557	8 000
Annen rentekostnad	68	
Sum finans	14 490	8 000
Årsresultat	4 862	3 000

Alle på Vålerenga kjenner til det flotte huset på Galgeberg. Det ser ut som et lite slott. Nå er det barnehage der. Det ikke alle vet, om er at dette tidligere også har vært et sted for unger. Oslo byarkiv nevner at det har tidligere var et barneheim der i sitt tidskrift om Oslohistorie "Tobias" fra 2012. De bringer også flere bilder nettopp derfra (<http://www.byarkivet.oslo.kommune.no/foto/>)

Vi fikk en henvendelse fra et av medlemmene våre, Alison Wilkinson. Hun lurte på om det finnes noe skrevet om barneheimet i Åkebergveien 23, og hun vil gjerne komme i kontakt med noen som vet noe om det. Er det noen som husker noe derfra? Kanskje noen har bodd her selv? Er det noen som har mulighet for å sjekke nærmere om det skulle finnes noe skrevet i gamle aviser, tidsskrift eller andre steder? Kontakt oss gjerne hvis du vet om noe, eller om du har bilder: leder@vålerenga.org eller tlf. 938 01 902.

VIF jubileumsaktiviteter 2013

Ca. 1. april: Utgivelse av CD. 42 låter 1973-2012 inkl. utvalgte tekster og den nye jubileumslåta "Stolthet, respekt og kjærlighet" av Trond Ingebretsen. (Se bakerste side i bladet).

11. juni: Premiere, idrettshistorisk byvandring. Vandrende teater på Vålerenga med fokus på VIF's historie. Opplev bla. opprettelsen av VIF på stiftelsestedet. I samarbeid med Vålerenga Historielag/Akerselva Kultur- og Teaterlag. Denne forestillingen er reservert for historielagets medlemmer.

12., 13. og 14. juni: Samme forestilling som 11. juni. Billetter kjøpes på stedet.

15. juni: Utflukt til Tonevann i Østmarka hvor VIF eier hyttetomt.

27. juli: Jubileumskamp mot et storlag på Ullevaal Stadion.

28. juli: Vålerengen Kirke inviterer til jubileumsgudstjeneste.

29. juli: Ca. kl. 9.30: Markering og avduking av Oslo Byes Vel plakett (blått skilt) ved "Kasse-snekkeriet" i Vålerenggata 29 der VIF ble stiftet. Ca. kl.10.15: Avduking av statue ved Sotahjørnet. Ca. kl. 10.30-12.45: Enkel bevertning i Vålerengaparken. Ca. kl.12.45: Bursdagstog fra Vålerenga kirke til Rådhuset. Kl. 14.00: Mottagelse på Rådhuset i regi av Oslo kommune for 500 personer. Kveld: Jubileumskamp på Ullevaal stadion (Det er søkt NFF).

10. august: Barne- og familiearrangement hvor alle klubber skal presentere seg med de ulike aktiviteter på Jordalområdet. Klanens jubileumsarrangement på Jordal om kvelden.

7. september: Urpremiere på Oslo Nyes teaterstykke om Vålerenga. Spilles hele høsten. Billettsalget starter i mars. Se omtale side 2.

14. september: Jubileumsfest på Oslo Kongressenter.

Ca. 15. september: Utgivelse av jubileumsboka "Heia Vål'enga" som omhandler VIFs historie.

12. og 13. oktober: Vålerenga Historielags fotoutstilling i Vålerenga kirke. Tidenes største "VIF-historiske museum" vises ved hjelp av foto, video og historiske dokumenter, drakter, pokaler, supporterutstyr m.m.

Ca 15. desember: Utgivelse av tidenes største VIF-leksikon.

Rett skal være rett

Mer gammelt enn nytt nr. 4, 2012. I forrige medlemsblad hadde vi med Wenche Ekstrøms klassebilde fra Vålerenga skole. I den forbindelse skrev vi om hennes familie som bodde i Strømsveien. Wenche skriver til oss:

Det var artig å se klassebildet mitt i medlemsbladet. Når det gjelder teksten, vil jeg rette på noe. Min oldefar Karl Ekstrøm drev steinhoggeri i Strømsveien 48 til hans sønn, min bestefar Oskar overtok og flyttet til Strømsveien 39. Min onkel Oluf overtok ikke bedriften, men bodde i Strømsveien 39 til Oslo kommune kjøpte han ut i 1978.

Hilsen Wenche Ekstrøm.

Her er familien Oskar Ekstrøm ved de utstilte gravsteinene i Strømsveien 48. Bildet er tatt rundt 1933 før steinhoggeriet ble flyttet til nr. 39. Bak plankegjerdet er huset i Strømsveien 53, og til høyre for det selveste "Sotahjørnet" i nr. 51 og litt av Ingvaldsengården i nr. 49. Til og med trikken er med. Der hvor bildet er tatt, finner vi nå Sætrehjørnet Borettslag. Stor takk til Wenche Ekstrøm som har lånt oss bildene slik at de som husker dette kan mimre litt, og vi andre kan drømme

oss tilbake til en svunnen tid. Oskar Ekstrøm og 2 andre steinhoggere i Strømsveien 39. Hvis noen drar kjensel på de 2 andre, så hører vi gjerne fra dere. Bak stakittgjerdet og trærne skimtes husene i Strømsveien 44 og Hedmarksgata 2. Mer fra steinhoggeriet til Ekstrøm i en annen anledning.

Etterlysning:

Husker noen drosjen til Johansen i Islandsgata 12?

Historielaget er blitt kontaktet av Tore Sunmann fra Kongsberg. Som skriver:

Hei,
Jeg tar meg den frihet å sende en e-post for å spørre om dere kan hjelpe eller fortelle meg hvem som kan hjelpe vedr. en gammel Oslo-drosje.

Jeg er en bilinteressert person som for mange år siden kom over en gammel norskprodusert Doge, (Strømmendoge). Siden dette dreier seg om en av drøyt 1000 produserte kjøretøy ved AS Strømmen Værksted på 1930-tallet hadde det vært moro å vite mer om dette kjøretøyet, eventuelt funnet gamle bilder av det.

Bilen er en sen 1930-talls modell og hadde som ny kjennetegnet A-5332. Denne nummerserien tilhørte Oslos drosjer. I Bilboken for Norge 1930 (som er for gammel for dette kjøretøyet) finner jeg at A-5332 også var en Dodge sto registrert på Karl Johan Johansen, Islands gate 12, Oslo. Jeg finner i Bilboken for 1960 at A-5332 fortsatt står registrert på Karl Johan Johansen på samme adresse, men at bilen nå er en 1959 modell Mercedes. Jeg finner derfor grunn til å anta at bilen jeg søker informasjon om har vært eid av samme mann siden det den gangen var vanlig å benytte samme registreringsnummer på senere biler dersom en ikke flyttet og byttet kommune.

Jeg har lett på Digitalarkivet og Oslobilder for å se om det kunne finnes bilder av drosjer hvor denne var med, men uten hell.

Mitt spørsmål er da: Vet noen hvor det kan finnes bilder av gamle Oslosdrosjer, ev. sitter for eksempel dere på et arkiv? Og finnes det informasjon om eieren av bilen? Siden han var drosjeeier i så mange år må han vel på en eller annen måte ha satt spor etter seg. På forhånd takk for hjelpen!

Knut Roar Westbyes far arbeidet før krigen på Kambo ved Moss og tror at dette var biler som ble satt sammen på lisens fra General Motors på fabrikk i Norge.

Tore Sunmann bekrefter at den var montert på Kambo av AS Strømmen Værksted og var en 7-seter

1938-modell registrert i 1939.

Vi fant drosjesjåfør Karl Johansen i Islandsgata 12, 2. oppgang, 1. etasje i adresseboka for Oslo så sent som i 1950. Er det noen som husker eller vet noe om drosjesjåføren eller bilen hans? Tips oss gjerne beskjed på: epost@valerenga.org eller ring oss på 938 01 902.

Redaksjonen fant dette oppussingsobjektet på internett.
http://www.amcarfosen.com/rides/w_stallvik/w_stallvik Ride1.html

FAKTA:

Eier: Walther Stallvik

Årsmodell: 1940

Motor: 218 cid Sideventilert 6

HK: 87 hk

Vålerenga Historielags kalender 2013

Det er hyggelig å få tilbakemeldinger om det vi skriver. I kalenderen for 2013 er det sneket seg inn et par feil i teksten under oktober måned. Der har det kommet inn en barbersalong som ikke hørte hjemme i Strømsveien 11, og en blomsterhandel som absolutt ikke var i Strømsveien 5.

Disse står riktig omtalt i november-teksten og hører hjemme i Strømsveien 4 og 6. Vi takker Geir Kristiansen for tilbakemelding. Redaktør Fred Ruud har kommentert januar-bildet. Han mener at fru Johnsen måker snø i baljene sine for at den skal tines, og det kan vi være enige med han i. Takk også til han!

Hans Olsen Oset – skismøringskokeren i Etterstadgata

Av Kjell Arne Johannessen

Etterstadgata 4. Et av de få intakte lokalene for småindustri som tidligere var så typisk for Vålerenga. Kjell Teng driver fortsatt Etterstad Treindustri AS her. I kjelleren her var det Bratlies skismøring ble laget.

Idrettsmann, leder og smøringprodusent

Hver vinter glir tusenvis av lykkelige skiløpere av gårde nordover fra området ved Oset innover mot Lillomarka, Maridalen og Nordmarka, bevisst eller ubevisst i Fr. Nansens ånd i hans berømte ord: "Kan der tænkes noget friere og mer spennende naar man henrygt som fuglen stryger udover de skogklædte lier, mens vinterluft og grankvister suser en om kinderne....". Ofte er dagens skiløpere kanskje litt bekymret fordi skiene virker litt bakglatte i de første frasparkene. Skiene er kjempelette, kanskje halvannen kilo til sammen, og den svarte sålen glir nesten uten friksjon i de nykjørte sporene, selv om sålen ikke har fått ny glider på flere måneder. Og etter noen hundre meter sitter skiene såpass godt i motene at de

fleste ikke gidder å stoppe for å legge under et lag til med festesmøring.

Slik var det ikke for snart 100 år siden!

Samfunnet er i stadig endring, og skiløping er i hvert fall ikke et unntak fra dette. Betingelser, utstyr og ikke minst skismøring som var gjeldende for hundre år siden da Hans Olsen Oset var i begynnelsen av sitt ski-liv med utgangspunkt i Oset gård, var ikke sammenlignbare med dagens. Og Hans Olsen Oset, eller Oser'n, er én som har bidratt mer enn de fleste til de endringene vi har fått innenfor temaet skismøring.

Aktiv skiløper i ungdommen

Oser'n ble født i 1896 i Skedsmo, men familien flyttet til Oset gård (Søndre) ved Maridalsvannet kort tid etter, og her har han vokst opp

Oser'n smører ski. Foto: Ukjent. Utlånt av Historielaget Grefen-Kjelsås-Nydalen.

Skivoks for "Tørr nysne" eller "silkeføre", "Tomm Murstads GULL" eller "Klister for våt kornet snø" var noe av det som Bratlie produserte på Vålerenga. "Nå koker'n Hans smøring igjen" ropte naboene på Kjelsås når de kjente lukta av kokningen hjemme hos Hans Oset. Mon tro om det luktet like ille når han holdt på i Etterstadgata også?

Et aldri så lite museum skjuler seg i kjelleren på Etterstadgata 4. Det er bare å børste støvet av produksjonsutstyret som Oser'n brukte for å lage Bratlies skismøring for flere tiår siden.

som en av sju søsken. Skiløperkarrieren startet tidlig, han representerte Nydalens Skiklub. Som syttenåring tok han fjortende - plass i juniorklassen i hopp i Holmenkollen. Året etter oppnådde han 20 i stil i samme hopprenn, og i 1917 satte han bakkerekord i Kollen med et hopp på 36,5 meter. Den rekorden ble slått senere i samme renn, og i dag hoppes det over hundre meter lenger, men Oser'ns navn står i Skiforeningens annaler for alltid. Etter hvert ble

han en meget sterk kombinert- og langrennsløper, og samlet fikk han 150 skipremier. Han konkurrerte også i sykkel og fri-idrett. Hans Olsen Oset ble ingen gammel mann, han døde på Kjelsås i 1965.

Litt historie om skismøring

Fra slutten av 1800-tallet, og særlig i perioden 1900-1930, har det i Sverige, Finland og Norge blitt jobbet og "forsket" mye for å utvikle smøring "som foruten at virke glat,

besidder den for skivoks nye egen-skap at virke klæbende naar man gaar opover motbakke." (fra Peter Østbyes patentsøknad i 1913). Det var vanlig å blande og koke sin egen smøring hjemme på kjøkkenet, og det ryktes at det var frua i huset som ofte tok ansvar for denne jobben, som jo unektelig medførte både kraftig lukt og en viss brannfare. Tjære var et middel som hadde vært i bruk i over hundre år, men ga jo bakglatte ski. Det ser ut til at et av de første forsøkene på å lage smøring som ga både gli og feste ble gjort vinteren 1908 av Knut Holst fra Eiker, han fikk tak i lys og fin tjære fra Eggedal, tilsatte litt kvae, og "da bet det godt i motbakkene". Til erstatning for å smøre med stearin, sild eller gulost laget man oppskrifter med innhold av tjære og voks (bl.a. "jomfruvoks"!), kvae, harpiks, og etter hvert bildekk eller sykkel-slanger.

Oser'n har selv fortalt til Jakob Vaage:

"Vi begynte så smått i 1920 med å smelte sykkel-slanger som sammen med tjære og talg var hovedbestanddelene i våre blandinger. Allerede etter et par år var produksjonen økt så meget på grunn av etterspørselen at vi måtte øke kapasiteten betraktelig. Det ble innkjøpt et par store gryter, bryggepanner, som rommet 100 liter hver. På grunn av ildsfarligheten ved de høye temperaturer vi måtte opp i, var det nødvendig å flytte hele "kokeriet" ut på jordet utenfor verkstedet. Sykkel-slanger ble også for spinkle saker. Vi begynte å kjøpe inn brukte bildekk som vi hugget opp før de ble lagt i grytene. Lukten var intens og forplantet seg bortover i luften så de nærmeste naboer måtte lukke vinduene når jeg hadde fått tent opp under de store bryggepannene våre, og gutta på Kjelsås folkeskole like ved skrek: "Nå koker'n Hans smøring igjen" og lærerinnene rynket nesen og smelte igjen vinduene på skolen." Det har ikke lyktes å finne ut hvem

NORSK PATENT

Nr. 40497

KLASSE 22 g

FREMSTILLING

OFFENTLIGGJORT AV STYRET FOR DET INDUSTRIELLE RETSVERN

8de december 1924

Skismurning.

Snekker Torger Bratlie av Nittedal.

(Føldmøgtig: Ingeniør Arne Otterbeck i firma Mallings Patentbyrå, Kristiania).

Patent i Norge fra 28de mai 1924.

Foreliggende opfindelse angaar en ny sort skismurning, som har vist sig at være like godt anvendelig paa nysne som paa kornet eller bløtt føre.

Smurningen bestaar i det væsentlige av en blanding av galipot, vaselin, bivoks og anilin med en liten tilsetning av glycerin og gelatin.

En smurning ifølge opfindelsen, sammensat av de ovenfor angivne stoffer, har ved forsøk i praksis vist sig at ha den forønskede virkning med hensyn til glideevne for skiene under alle slags føreforhold, samtidig som smurningen hindrer tilbakeglidning av skiene i bakker.

De til smurning anvendte stoffer vil i

sammenblandet tilstand gi et produkt av passende fast konsistens, saaledes at smurningen paa en renslig og bekvem maate kan paaføres skiene, i motsetning til hvad som er tilfældet med de tidligere kjendte seige, mere eller mindre tyktflytende smurninger. Det har ogsaa vist sig, at smurningens konsistens ikke nævneværdig forandres ved skiftende temperatur, hvilket er av stor betydning for at opnaa en glat og jevn paastrykning paa skiene.

Patentpaastand:

Skismurning, kjendetegnet ved en blanding av galipot, vaselin, bivoks og anilin med en liten tilsetning av glycerin og gelatin.

Patenten fra 1924 utlånt av Historielaget Grefsen-Kjelsås-Nydalen.

Dagny og Hans Olsen Oset. Foto: Ukjent/Utlånt av Historielaget Grefsen-Kjelsås-Nydalen.

”Vi” er, eller hvilket verksted det er snakk om ved Kjelsås skole. Så derfor vet vi ikke om Oser’n allerede i 1920 samarbeidet med Bratlie og andre om produksjon av skismøring.

Bratlies Skismøring

Torger Bratlie var fra Nittedal, og var aktiv skiløper i Nydalens Skiklub. Det var han og Peder Findal fra Rjukan som høsten

1919 begge ble konkurrenter til Østbyes skismøring, ved at de tok patenter på å benytte kautschuk i skismøring.

I 1924 inngikk Hans Olsen Oset kontrakt med Sverre og Olaf Turtur i et samarbeid om produksjon og salg av skismøring med grunnlag i at Olaf hadde kjøpt Torger Bratlies patent nr. 30564 fra 1919 og tilhørende finsk og svensk patent for 8000 kroner. Oser’n kjøpte seg inn med en andel, og ble i praksis den som stod for blanding, ”koking” og fylling i bokser og tuber. Vi vet at dette foregikk i kjelleren i Etterstadgata 4 fra et tidlig tidspunkt, og at arbeidsstokken utenom han selv i hovedsak var kona Dagny, men at det i travle tider ble tatt inn ekstrahjelp, bl.a. Emma Olsen, som var søster til smeden i en av nabogårdene.

Gjennom Vålerenga Historielag har vi fått oppgitt Fritz Fredriksen og Kjell Teng som kilder.

Kjell Teng driver i dag snekkerverksted i første etasje i Etterstadgata 4, der det tidligere var skifabrikk, og hvor Oser’n jobbet som formann. Kjelleren med smøring-produksjonen hadde tidligere egen inngang utenfra, men den er nå stengt etter innbrudd. Tilgang til kjelleren er nå et trangt hull med stige fra snekkerverkstedet, og her nede står det meste utstyret slik det ble brukt inntil for ca femti år siden. Fritz Fredriksen er avbildet i Vålerenga Historielags hjemmesider, der han som fireåring vinteren 1940 står og smører skiene med Bratlie skismøring i en reklamekampanje som dessverre ble skrinlagt etter kort tid av kjente årsaker. Fritz forteller at hans far sporadisk hjalp til i arbeidet hos Oser’n. Fritz selv drev med skihopping som ung, og forteller at han fikk gratis tuber med hoppsmøring av Oser’n som han ønsket å få prøvd ut, det var antakelig ingen opplagt suksess.

Oser’n skal ikke ha vært så nøye med å veie og måle når blandingen skulle lages, han tok mye på øyemål. Kjell Teng forteller at når smøringen var ferdig kokt, smurte han et par ski, spente dem på seg og fløy noen runder på tomte i Etterstadgata 4. Kanskje han gjorde det før han ville bestemme seg endelig for hva det skulle stå på boksene eller tubene som smøringa skulle fylles over på, og at dette egentlig var en form for kvalitets-sikring som er mangelvare i 2012?

Det har forresten vist seg at Torger Bratlie tok ut et nytt patent på skismøring i 1924 omtrent samtidig med at han solgte rettighetene i patent 30564 fra 1919. Det foreligger ikke noe om hvem som produserte etter det nye patentet 40497, men det er interessant å se at det eldste patentet inneholder kautsjuk og tjære i tillegg til politur, harpiks og voks, mens patentet av 1924 har fjernet tjære og kautsjuk. Til gjengjeld inngår galipot (= råfuruharpiks iflg. Tanums store), vaselin, bivoks og anilin med en liten tilset-

ning av glycerin og gelatin. Om dette patentet la grunnlaget for suksessen Bratlie Silke eller om det ble en fiasko er ikke kjent.

Som sagt vet vi ikke nøyaktig når Oser'n flyttet produksjonen fra Kjelsås til Etterstadgata 4, men vi vet at han holdt det gående der til utpå 1960-tallet. Vi har fått se et sølvfat han ble tildelt fra Bratlie som heder for å ha jobbet for dem i førti år fra 1925 til 1965. Og vi kan lese hos Jakob Vaage at han ikke var alene om å koke smøring hos Bratlie. Norsk-canadieren Bob Smith-Johannsen, som kom til Norge for å forberede seg til ski-VM i 1940, forteller at han kombinerte kjemi-studier på Blindern med "jobb i Bratlie skismørings-verksted i disse første krigsårene". Bob måtte dra over til Sverige under okkupasjonen, og etter krigen reiste han hjem til Canada og startet produksjon av "Jack Rabbit Skiwx" sammen med sin velkjente far Herman.

Under og etter krigen satset sven-

ske AB Astra stort på utviklingen av nye typer smøring, og lanserte Swix i Sverige før sesongen 1946-47. Råstoffene var høymolekylære kunststoffer med jevnere kvalitet enn tidligere brukte naturprodukter som tjære, harpiks, bivoks osv., og moderne produksjonsutstyr og rutiner ga stabil og sikrere kvalitet. Snart kom produksjonen av Swix i gang også hos Astra Wallco i Lørenskog, og konkurransen hardnet til for Østbye, Bratlie og andre av de tradisjonelle aktørene. Astra Wallco kjøpte opp Bratlie i 60-årene, og kort tid etter opphørte produksjonen i Etterstadgata. En epoke var slutt.

Send i hvert fall noen positive tanker til gamle Oser'n neste gang du glir på skiene dine forbi Oset gård. Han har bidratt mer enn de fleste til en utvikling som har økt skigleden for mange.

Kilder:

Jakob Vaage: Skismøringens

historie (1977).

Thor Gotaas: Først i løypa. Historien om langrenn i Norge. (2010). Kjell Teng, Fritz Fredriksen.

Redaksjonen takker Kjell Arne Johannessen for at han ville dele dette med oss historieinteresserte på Vålerenga. For 1 år siden hadde han med innlegget i "På jakt og vakt" som er medlemsbladet til Historielaget Grefsen-Kjelsås-Nydalen. Vi har hørt om Hans Oset før, og det er midt i blinken å få vite mer om han. Det er også gøy å få se bilde av han. Bildene av det historiske utstyret som ble brukt til koking av skismøring som fortsatt står i kjelleren på Etterstadgata 4, taler for seg. Vi vet at OBOS er eier av denne eiendommen og har skumle planer for de gamle husene der. Historielaget håper de besinner seg i rivningsplanene sine, og at de ikke fører oss på Vålerenga bak lyset. De er VIF's hovedsponsor for skulpturen som skal reises på Sotahjørnet seinere i år.

Invitasjon til vandreteater på Vålerenga tirsdag 11. juni kl. 18.00

For fjerde år på rad har vi gleden av å invitere medlemmene våre til lokalhistorisk vandreteater med Akerselva Kultur- og Teaterlag. Også denne gangen er dette et samarbeid mellom teatergruppa og historielaget. Temaet i år sier seg selv: VIF. Vi blir med på en vandring i gater, parker og bakgårder som har betydd noe i idrettsforeningens 100 år her på Vålerenga. Vi får hilse på helter fra VIF-historien, og det blir sang og musikk. Gled dere. Det er for tidlig i prosessen til at vi kan si hvor frammøtestedet er. Det kommer ikke ut noen flere varsler om dette til medlemmene, så noter like godt datoen og klokkeslettet med en gang. Frammøtestedet blir lagt ut på vår nettside: <http://valerenga.org/>, og de som har oppgitt sin e-post-adresse vil få beskjed der. Ta gjerne kontakt med oss hvis du er i tvil om hvor du skal møte. Det er gratis for medlemmene fordi historielaget

Igjen får vi fornøynelsen av å være med Akerselva Kultur- og Teaterlag på vandreteater på Vålerenga. Her fra fjoråret vellykkede forestilling. Foto: Reiner Schaufler.

kjøper denne forestillingen. Vi lar hatten gå rundt slik at de frivillige i teatergruppa får litt ekstra. Vi trenger vakter som kan følge med på turen. Styret er takknemlig for beskjed fra de som kan stille opp som det. I år blir det også samme forestilling 12., 13. og 14.

juni. Til disse dagene blir det billettsalg før vandringa begynner. Stiller du som vakt, får du selvfølgelig være med gratis om du vil se dette om igjen en av de andre dagene. På forhånd takk for tilbakemeldinger! Velkommen til vandreteater! Styret

Klassebildet: Klasse 7b/j Vålerenga skole 1957-58

Foran fra venstre: Anne Grete Pedersen, Grete Sofie Solberg, Bjørg O. Hansen, Bjørg Karin Johnsen, Vera Helene Hansen, Marit Granaker, Edith Reinlie, Edel C. Olsen og Karin Larsen.

Midre rekke fra venstre: Grethe Martinsen, Tove Kristiansen, Guri Myrvold, Käthe Brøther, Eva Bjerke, Turid Ophus, klasseforstander Signe Knox, Elsy M. Larsen, Anne-Vera Habo Petersen, Unni Tvetmarken, Bjørg Aase Andersen, Else Brit Hansen og Brita Bergheim.

Bakre rekke fra venstre: Gunn Waasjø, Grethe Myrdahl, Evy Jacobsen, Gro Michaelsen, Kari Svendsen, Bente Färdig, Liv Turid Johansen, Vera Thoresen og Kari Kjærstad.

Både Guri Myrvold og Vera Helene Hansen hadde dette klassebildet. Vi takker så mye for lånet! Vi oppfordrer flere til å komme med sine klassebilder og om mulig navneliste til sener nummer av "Mer gammelt enn nytt". Jentene er flinke til å komme med bilder, så nå bør gutta komme på banen

Velkommen til vårmedlemsmøte i menighetssalen, Vålerenga kirke Tirsdag 16. april kl. 19.00

Tema: Oslodialekta

For å finne en passende gjest til denne kvelden, ringte vi et av medlemmene våre som er god i vålerengelsk, Lars Olle Engaas. Han anbefalte oss å ta kontakt med Ruth Vatvedt Fjeld på Universitetet i Oslo. Hun er professor i leksikografi og målføregransking. Vi ringte

henne, og hun ville gjerne komme så sant hun fikk det til. Hvis hun ikke kan, lovet hun at en av hennes kolleger kommer. Uansett blir det spennende å høre mer om dette, og det er sikkert mange i salen som lurar på om det heter kirken eller kjerka på Vålerenga. Vi ser fram til

et interessant møte med mange engasjerte i salen. Møtet avsluttes med vafler og kaffe som vi pleier. Styret ber igjen om hjelp til å klargjøre salen med stoler og bord, og at vi får hjelp til rydding når møtet er over. På forhånd takk! Vel møtt!

Medlemsmøte tirsdag 29. januar 2013

av sekretær Håkon O. H. Engh. Foto: Bjørn Granlund

Språk er i stadig forandring. Ord forsvinner, og nye kommer til. Atter andre skifter innhold og mening. Så også på Vålerenga. For å beskrive interessen for historielagets medlemsmøter er uttrykket "stinn brakke" blitt brukt så ofte at det også er i ferd med skifte mening. Nå betyr det nærmest bare "vanlig frammøte".

Det var annonsert at dørene ville være åpne allerede fra kl. 18.30, for at styret kunne få hjelp til å sette bord og stoler på plass. De ble også åpnet i god tid, men av en eller annen ukjent grunn var de stengt igjen, da publikum begynte å komme. Vi beklager derfor at de først frammøtte fikk noen ekstra minutter ute i kulda. Da Even Haugseth ønsket velkommen på slaget 19.00, kunne vi likevel konstatere "vanlig frammøte".

Vålerengen Pikekor startet kveldens program. Gjennom fem sanger varierende fra gammel bryllupsmarsj til mer jazzaktige toner, lot de oss få del i sin sangglede. Korpikene ble takket med applaus og hvert sitt eksemplar av kalenderen vår. Vi ønsker dem velkommen igjen en annen gang.

Fred Borg, tidligere Vålerenga-boer og nå maridøl, var kveldens kåsør. Han meldte seg tidlig inn i Vålerenga Vel og kom snart med i kampen for å redde Vålerenga. Med kona ansatt på Byplankontoret kunne han holde seg orientert om hva som skjedde der. Ubebodde hus forfaller fort, og "selvsanering" var kommunens plan. Ivrig aksjonister ville noe annet! Tidlig skjønte de også at om Vålerenga skulle reddes, måtte Strømsveien stenges for den stadig økende biltrafikken.

Det ble mange tøffe og tunge tak. Husokkupasjon ble et viktig våpen, men under streng disiplin. Ingen okkupasjon uten "Velets" godkjennelse! Aksjonistene nølte imidlertid ikke da de følte seg

Sangfuglene i Vålerengen Pikekor får velfortjente roser og kalendere for sin opptreden på møtet.

tvunget til å utøve sabotasje mot gravemaskinen som sto klar til å starte rivinga. "Vålerenga Blad" ble et viktig talerør, og blant ivrige skribenter var også Kyter'n.

Den første seieren kom, da de fikk kjøpe Hedmarksgata 4, som ble satt i stand ved felles innsats. Etter hvert våknet en helt annen ånd blant beboerne. Ved å legge personlig press på politikere fikk de også dem over på sin side, og da løsnet det. Tunnelen ble åpnet, Strømsveien ble stengt, og Vålerenga var reddet!

Men hvorfor måtte det innflyttere til for å starte kampen? Hvorfor hadde de gamle beboerne vært passive til da? Antakelig fordi det måtte nye øyne til for å se verdien i de gamle husene og det miljømessige potensialet i hele området. Dette er nok ikke så merkelig som det kan lyde, for det samme har skjedd mange andre steder, både i Norge og i andre land.

Fred fant tydelig tilhørerne "hjemme" og høstet stor applaus. Han avsluttet med litt reklame for Akerselva Kultur- og Teaterlag, hvor han også er ivrig med. Det er disse som har stått for de årlige gattetateateroppsetningene. Årets forestilling vil naturlig nok ha VIFs hundreårsjubileum som hovedtema.

Til sist bare en øyeblikksbeskrivelse fra køen foran kjøkkenjentes vaffelutsalg. Prisen var øket for første gang i lagets tjueårige liv. Følgende korte samtale ble overhørt:

- Jøss, prisen er dobla, jo!
- Ja, det var jaggu på tide!

Fred Borg tok oss med tilbake til 1970/80-tallet. Da reiste Vålerenga seg mot rivingstrusselen og en ødeleggende trafikk.

Publikasjonsnr.:
ISSN 1890-9094

Vålerenga Historielag
Hedmarksgata 2
0658 Oslo

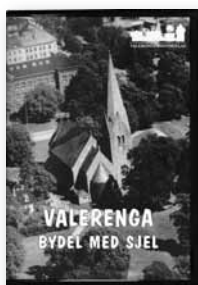
Vålerenga Historielag
på internett:
e-mail: epost@valerenga.org

Ta en titt på vår nye nettside:
<http://valerenga.org/>

Bankkonto: 0530 04 78222

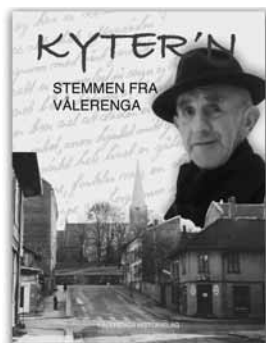
SALGSTORGET

Fra Sotahjørnet til Bohemen og
Vålerenga - bydel med sjel
dvd-er Kr. 150,- pr. stk.

VIF jubileums-CD
med 42 låter 1973-2012
inkl. jubileumslåta
"Stolthet, respekt og kjær-
lighet" av Trond Ingebretsen
Kr. 199,- + porto

Kyter'n-boka Pris Kr. 100,-

Styret i historielaget:

Leder:
Even Haugseth
Nestleder:
Knut Roar Westbye
Kasserer:
Gro Shakesby
Sekretær:
Håkon Olav Harald Engh
Styremedlem:
Bjørn Granlund
Varamedlem:
Bjørn Arild Gjerdalen
Varamedlem:
Thordis Kjærstad
Varamedlem:
Terje Paulsen

Medlemsavisa:
Fred-Arild Ruud
Mobil: 936 65 243
E-post: freda@broadpark.no

Husk å kjøpe

kalenderen for 2013

Pris kr. 100,-
+ evt. porto

Arrangementskalender vår 2013:

Velkommen til vårmedlemsmøte i menighetssalen,
Vålerenga kirke Tirsdag 16. april kl. 19.00 Tema: Oslodialekta

Vandreteater på Vålerenga tirsdag 11. juni kl. 18.00
HUSK Å NOTERE DETTE I KALENDEREN!

Arbeidsgrupper

Fotoutstillingsgruppe/
kalendergruppe:
Kontakt: Even Haugseth
Mobil 938 01 902
E-post: leder@valerenga.org

Fotogruppe:
Fotografering, innsamling og
avfotografering av bilder:
Kontakt: Bjørn Granlund
Mobil: 901 80 290
E-post: foto@valerenga.org

VIF-jubileumsgruppe:
Om bydelens idrettsmiljø
Kontakt: Bjørn Arild Gjerdalen
Mobil: 909 19 250
E-post: bjorngjerdalen@yahoo.no

Møtegruppe:
Ansvar for møtelokalet
Terje Paulsen
Mobil: 959 35 634
E-post: tepauls2@online.no

Støtt oss via

Grasrotandelen:

Hvis du tipper, spiller lotto eller
joker og vil gi overskuddsandelen
til Vålerenga Historielag, klipp ut
og ta med kortet og vis det til
tippekommisjonæren.
Husk å ta med strekkoden på nytt
dersom du fornyer tippekortet.
Takk for støtten!

JEG STØTTER

VÅLERENGA HISTORIELAG

- bydel med sjel

Organisasjonsnummer: 890364462

GRASROTANDELEN